

הָדָא הוּא דְכְתִיב, וְאֵל זֹעִים בְּכָל יוֹם, נִזְעָם, אִו  
 זְעוּם בְּכָל יוֹם, לֹא כְתִיב, אֶלְא זֹעִים. בְּכָל  
 יוֹמָא וְיוֹמָא דְדִינָא אֲשֵׁתִּיבְתָּ, דְחֵי לִוְן לְבַר, וְקִיּוּמָא  
 הוּא וּמְכַסֵּם עֲלֵמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים מב) יוֹמָם  
 יִצְוֶה יי' חֲסֵדוֹ. וְאֶלְמֵלֵא הָאִי, לֹא יָכִיל עֲלֵמָא  
 לְמִיקָם אֲפִילוּ רִגְעָא חָדָא. וְעַל דָּא כִלְא קִיּוּמוֹ  
 בְּגִיעִיה דְאֲבַרְהָם.

וְהָאִי דְכְתִיב אֵל גְּבוּר, לֹא דְאִיהוּ גְבוּר, אֶלְא  
 הָאִי קָרָא רְמִזוּ הוּא דְקָא רְמִזוּ לְאֲבָהֵן,  
 וְרְמִזָּא הוּא דְקָא רְמִזוּ לְמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה קְדִישָׁא,  
 דְכְתִיב (ישעיה ט) פִּלְא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד שַׁר  
 שְׁלוֹם. פִּלְא, דָּא חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, דְהִיא פְּלִיאָה  
 וְאֲתַכְסִיָּא מַכְלָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (דברים יז) כִּי יִפְלֵא  
 מִמֶּךָ דְבַר. יוֹעֵץ, דָּא הוּא נָהָר עֲלָאָה דְנִגִיד וְנִפְיָק.

### לשון הקודש

לְעַמֵּד אֲפִילוּ רִגְעָא אַחַד. וְלִכְּן הִכַּל עוֹמֵד  
 מִשׁוּם אֲבַרְהָם.

וְזֶה שְׁכָתוּב אֵל גְּבוּר. לֹא שֶׁהוּא גְבוּר,  
 אֶלְא הַפְּסוּק הַזֶּה רְמִזוּ הוּא שְׁרוּמִזוּ  
 לְאֲבוֹת, וְרְמִזוּ הוּא שְׁרוּמִזוּ לְאֲמוּנָה  
 הָעֲלִיוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁכָתוּב פִּלְא יוֹעֵץ אֵל  
 גְּבוּר אָבִי עַד שַׁר שְׁלוֹם. פִּלְא – זו  
 הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה שְׁמִפְלָאָה וּמְכַסִּית  
 מִהַבֵּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יז) כִּי יִפְלֵא

כָּל אוֹתָם הַדִּינִים שֶׁנִּמְצְאוּ בְּכָל יוֹם  
 וְיוֹם, הוּא דוּחָה אוֹתָם הַחוּצָה וְלֹא  
 עוֹמְדִים לְפָנָיו.

זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאֵל זֹעִים בְּכָל יוֹם. נִזְעָם  
 אִו זְעוּם בְּכָל יוֹם לֹא כְתוּב, אֶלְא  
 זֹעִים. בְּכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁנִּמְצָא דִין, דוּחָה  
 אוֹתָם הַחוּצָה, וְהוּא עוֹמֵד וּמְכַשֵּׁם אֵת  
 הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה  
 ה' חֲסֵדוֹ. וְאֶלְמֵלֵא זֶה, לֹא יָכִיל הָעוֹלָם

וְלֹא פָסְקָא, וְדָא יוֹעֵץ לְכֻלָּא, וְאַשְׁקֵי לְכֻלָּא.

אֵל דָּא אֲבֵרְהֵם, בְּמַה דְּאוֹקִימְנָא הָאֵל תְּגִדּוּל. גְּבוּר, דָּא יִצְחָק, וּדְכֵתִיב תְּגִבוּר. אֲבִי עַד, דָּא יַעֲקֹב, וְדֵאחִיד לְהֵאֵי סְטָרָא וּלְהֵאֵי סְטָרָא, וְקִיּוּמָא בְּקִיּוּמָא שְׁלִים. שֵׁר שְׁלוֹם, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ שְׁלָמָא דְעֵלְמָא, שְׁלָמָא דְבֵיתָא, שְׁלָמָא דְמִטְרוּנֵיתָא.

אָתוּ רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יְהוּדָה, וְנִשְׁקוּ יְדוּי. בְּכוּ, וְאָמְרוּ זַכָּאָה חוֹלְקָנָא, דְּשִׁאִילְנָא הָאֵי. זַכָּאָה הוּא דָּרָא, וְדֵאֵת שְׁאֵרֵי בְּגוּוּיָהוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב. זֶה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבְנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה. תָּא חַזִּי, חֲתִיבֵי עֵלְמָא, גִּרְמִין לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, לְאַסְתִּלְקָא מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָדָא הוּא דְכֵתִיב, (משלי טז) אִישׁ תִּהְפֹּכֹת יִשְׁלַח מָדוֹן וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֵלוֹף. מָאן הוּא אֵלוֹף.

### לשון הקודש

בָּאֵי רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יְהוּדָה וְנִשְׁקוּ אֵת יְדוּי. בְּכוּ וְאָמְרוּ: אֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ שְׁשֵׁאֲלָנוּ אֵת זֶה. אֲשֶׁרֵי הַדּוֹר שְׁאֵתָה שְׁרוּי בְּתוֹכוֹ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב זֶה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבְנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה. בֵּא רְאֵה, הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם גִּרְמִים לְקוּדְשׁ בְּרִידָא הוּא לְהַסְתַּלֵּק מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (משלי טז) אִישׁ תִּהְפֹּכֹת יִשְׁלַח מָדוֹן וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֵלוֹף. מִי הָאֵלוֹף? זֶה

מִמֶּדֶד דְּבַר. יוֹעֵץ – זֶהוּ נְהַר עֲלִיּוֹן שְׁשׁוּפַע וְיוֹצֵא וְלֹא פּוֹסֵק. וְזֶה יוֹעֵץ לְכֻלָּא וּמִשְׁקָה אֵת הַבַּל.

אֵל – זֶה אֲבֵרְהֵם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ הָאֵל תְּגִדּוּל. גְּבוּר – זֶה יִצְחָק, שְׁכַתוֹב תְּגִבוּר. אֲבִי עַד – זֶה יַעֲקֹב, שְׁאוּחֻז בְּצַד הַזֶּה וּבְצַד הַזֶּה וְעוֹמֵד בְּקִיּוּם שְׁלָם. שֵׁר שְׁלוֹם – זֶה צְדִיק, שֶׁהוּא הַשְׁלוֹם שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁלוֹם הַבֵּית, שְׁלוֹם הַגְּבִירָה.

דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דְּאִיְהוּ אֲלוֹפּוּ שֶׁל עוֹלָם), כְּמָה דְּאֵתְּ  
אָמַר, (יִרְמִיָּה ג) אֲלוֹף גְּעוּרֵי אֶתְּהּ. וְאֵינּוֹן (תְּיִבִי)  
מִפְּרִישׁוֹן לְזֹאת מְנָה, דְּאִיְהוּ שְׁלַמָּא דְּבֵיתָא, וְאֵינּוֹן  
זוּנְגָא תְּרָא.

אֶתְּא אֶהְרֵן קִדְשָׁא וּבְנָיו, וְעַל יְדֵייהוּ מִתְקַרְבִּין  
תְּרוּוֹיְיָהוּ, וְאֶזְדְּוֹנֵג זֶה בְּזֹאת. הָדָא הוּא  
דְּכְתִיב, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ. זֶה  
קָרְבַן אֶהְרֵן וּבְנָיו. וְאֵינּוֹן מְזוּנְגֵי לְמִלְכָּא קִדְשָׁא  
עֲלָאָה בְּמִטְרוּנֵיתָא, וְעַל יְדֵייהוּ מִתְבָּרְכָאן עֲלָאִין  
וְתַתָּאִין, וּמִשְׁתַּכְּחִין בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלָמִין, וְאֶשְׁתַּכַּח  
כֹּלָא חַד בְּלֹא פְּרוּדָא.

וְאֵי תִימָא, אֶמְאִי לָא כְּתִיב זֹאת קָרְבַן, לְקָרְבָא  
זֹאת לְאֶתְרִיָּה. לָאוּ חֲבִי, דְּהָא כִּהְנָא מְעִילָא  
קָא שְׂרִי לְאֵייתָאָה זוּנְגָא לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, עַד  
דְּמַטֵּי לְהָאֵי זֶה, לְאֶזְדְּוֹנָא בְּזֹאת וּלְקָרְבָא לִזְוֵן

### לְזוּן הַקּוֹדֶשׁ

הַקּוֹדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן בְּגִבְרָה, וְעַל יְדֵיהֶם  
מִתְבָּרְכִים עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וְנִמְצְאוֹת  
בְּרִכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְנִמְצָא הַכֹּל אַחַד  
בְּלֵי פְּרוּד.

וְאִם תֹּאמַר, לְמָה לָא כְּתוּב זֹאת קָרְבַן,  
לְקָרֵב זֹאת לְמִקּוּמָהּ? לָא כְּדֵי, שְׂחִרֵי  
הַכֹּהֵן מִמְעַלָּה שׁוּרָה לְהַבִּיא אֶת הַזּוּנְגָא  
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁמַגִּיעַ לְזֶה הַזֶּה לְזוּנְגָא

הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא (שְׁהוּא אֲלוֹפּוּ שֶׁל עוֹלָם), כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר אֲלוֹף גְּעוּרֵי אֶתְּהּ. וְהֵם  
(הַרְשָׁעִים) מִפְּרִידִים אֶת זֹאת מְנָה, שְׁהִיא  
שְׁלוֹם הַבֵּית, וְהֵם זוּנְגֵי אַחַד.

כֹּא אֶהְרֵן הַקּוֹדֶשׁ וּבְנָיו, וְעַל יְדֵיהֶם  
נִקְרְבִים שְׁנֵיהֶם וּמְזוּנְגִים זֶה עִם זֹאת. וְהוּ  
שְׁכַתּוּב, בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ. זֶה  
קָרְבַן אֶהְרֵן וּבְנָיו. וְהֵם מְזוּנְגִים אֶת הַמִּלְכָּד

בַּחֲדָא. וּבְגִין כֶּךָ בַּהֲנָא אֲשֶׁלִים קַרְבְּנָא וְקָרִיב זְוִינָא,  
זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי.

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזִלִּי מֵאוּשָׁא לְטַבְרִיָה,  
אָמַר רַבִּי חֵיָא, כְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָחַר יי'  
בְּצִיּוֹן וְגו'. זֹאת מְנוּחָתִי וְגו', לְזַמְנִין קָרְאֵן לְהֵאִי  
חֲבַרְיָא כְּלָהוּ דְכוּרָא, בְּגִין דְאֵיתֵהּ (ס"א דְצִיּוֹן אֵיהּ)  
רַחֲמֵי. וְהָכָא קָרָא נִיקְבָא קָרָא לֵיהּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָכִי שְׁמִיעַ לִי מִבוּצִינָא  
קְדִישָׁא, (אבל) בְּשַׁעֲתָא דְזוּוּנָא אֲזִדְוּוּג  
בַּחֲדָא, לְאַחַזָּא דְהָא נִיקְבָא אֶתְכִלִּילַת בֵּיהּ  
בְּכִלְלָא חָדָא, אֶתְקָרִי נִיקְבָא בְּשֵׁמָא (דְדְכוּרָא), דְהָא  
כִּדִּין בְּרַכָּאֵן דְמִטְרוּנִיתָא אֲשַׁתְּכַחוּ, וְלֹא תְהִי בָהּ  
פְּרִישׁוּתָא כְּלָל. וְעַל דָּא לְמוֹשָׁב לֹו כְּתִיב. וּכְתִיב  
כִּי בָחַר יי' בְּצִיּוֹן, בְּצִיּוֹן דִּיִּיקָא, בְּתַהוּא דְאֵית בְּגִיָה

### לשון הקודש

הַכְּתוּב קוֹרָא אוֹתוֹ נְקֻבָּה.  
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כֶּךָ נִשְׁמַע לִי מִהַמְּנוּרָה  
הַקְּדוּשָׁה, (אבל) בְּשַׁעֲתָא שְׁהוּוּג מְזִדְוּוּג  
בְּאַחַד לְהִרְאֹת שְׁהַנְקֻבָּה נְכִלְלַת בּוּ  
בְכִלְלָא אַחַד, הַנְקֻבָּה נְקֻרָא בְּשֵׁם (תּוֹכֵר),  
שְׁהִרִי אֲזוּ נִמְצְאוֹת הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַגְּבִירָה  
וְאִין בָּהּ פְּרִישׁוּת כְּלָל, וְעַל כֵּן כְּתוּב  
לְמוֹשָׁב לֹו. וְכְתוּב כִּי בָחַר ה' בְּצִיּוֹן,

עִם זֹאת וְלִקְרָבָם בְּאַחַד, וְלִכְּוֹן הַכְּוֹן  
מִשְׁלִים אֶת הַקְּרָבָן וּמְקָרֵב אֶת הַזְּוּוּג.  
אֲשֶׁרִי חֲלָקָם בְּעוֹלָם הוּוּ וּבְעוֹלָם הַבָּא.  
רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי הִיוּ הוֹלְכִים מֵאוּשָׁא  
לְטַבְרִיָה. אָמַר רַבִּי חֵיָא, כְּתוּב (תהלים קלב)  
כִּי בָחַר ה' בְּצִיּוֹן וְגו'. זֹאת מְנוּחָתִי וְגו'.  
לְפַעֲמִים קוֹרְאִים אֶת זֶה כָּל הַחֲבָרִים  
זְכָר, מִשּׁוּם שֶׁהוּא (שְׁצִיּוֹן הוּא) רַחֲמִים, וְכָאֵן

דְּשָׂרְיָא בֵּיה, וְלֹא כְּתִיב לְצִיּוֹן. וְכֹלָא חַד, בֵּין דְּקָרָא  
 לְחַאי בְּשֵׁמָא דְדְבוּרָא, וּבֵין דְּקָרָא לְחַאי בְּשֵׁמָא  
 דְּנִיּוּקְבָא כֹּלָא חַד וּבְדַרְגָּא חַד קַיְיִמִין.

(פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר), וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים פז) וְלְצִיּוֹן  
 יֵאמֹר אִישׁ אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בָּהּ. חַד לְדִינָא, וְחַד  
 לְרַחֲמֵי. פַּד מְזַדְּוֹנֵי פַחְדָּא בְּזוּוּנָא חַד, פְּדִין צִיּוֹן  
 אֶקְרִי, וְצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁתְּמוּדַע, וְאֲשֶׁתְּכַח דְּדָא  
 בְּדָא תְּלִיָּא.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, פְּתִיב (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם (דף  
 ל"א ע"ב) וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים. מָאן דְּמִקְדֵּשׁ גְּרַמְיָה  
 מְלַרְע, מְקַדְּשִׁין לִיה מְלַעֲיָלָא. מָאן דְּמִסְאִיב גְּרַמְיָה  
 מְלַרְע, מְסַאֲבִין לִיה מְלַעֲיָלָא. מְקַדְּשִׁין לִיה  
 מְלַעֲיָלָא יָאוּת, דְּהָא קְדָשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה שְׂרָיָא עָלֶיהָ,  
 אֲבָל מְסַאֲבִין לִיה מָאן אַתֵּר. וְאִי תִימָא מְלַעֲיָלָא,  
 וְכִי מְסַאֲבִיתָא שְׂרָיָא לְעִילָא.

### לשון הקודש

אֲחֵד, אִז נִקְרָא צִיּוֹן, וְצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם  
 יְדוּעִים, וְנִמְצָא שְׁזָה תְּלוּי בָּהּ.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, פְּתוּב (ויקרא א)  
 וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים. מִי שְׂמִקְדֵּשׁ  
 אֶת עַצְמוֹ מְלַמְטָה, מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ  
 מְלַמְעֵלָה. וּמִי שְׂמַטְמַא אֶת עַצְמוֹ  
 מְלַמְטָה, מְטַמְאִים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה.  
 מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה – נֶאֱחָה, שְׁהַרִי

בְּצִיּוֹן בְּדִיּוּק, בְּאוֹתוֹ שֵׁישׁ בְּתוֹכוֹ שְׁשׁוּרָה  
 בּוּ, וְלֹא כְּתוּב לְצִיּוֹן, וְהַכֹּל אֲחֵד. בֵּין  
 שְׁקוּרָא לְזָה בְּשֵׁם שַׁל זְכָר, וּבֵין שְׁקוּרָא  
 לְזָה בְּשֵׁם שַׁל נְקֻבָּה, הַכֹּל אֲחֵד וְעוֹמְדִים  
 בְּדַרְגָּה אַחַת.

(פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר) וְעַל זֶה פְּתוּב, (שם פז) וְלְצִיּוֹן  
 יֵאמֹר אִישׁ אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בָּהּ. אֲחֵד לְדִין,  
 וְאֲחֵד לְרַחֲמִים. בְּשִׁמְזוּנֵיגִים כְּאֲחֵד בְּזוּוּג

אָמַר רַבִּי חֵיָא, הֵינְנוּ דְתַנִּינֵן, בְּעוֹבְדֵי דְלִתְתָא  
 אֲתַעַר עוֹבְדֵי לְעִילָא. אִי עוֹבְדֵי דְלִתְתָא  
 הִיא בְּקְדוּשָׁה, אֲתַעַר קְדֻשָׁה לְעִילָא, וְאַתִּי וְשִׂרְיָא  
 עָלֵיהּ, וְאַתְקַדְּשׁ בֵּיהּ. וְאִי אִיהוּ אֲסִתְאַב לְתַתָּא,  
 אֲתַעַר רוּחַ מְסִאֲבוּתָא לְעִילָא, וְאַתִּי וְשִׂרְיָא עָלֵיהּ,  
 וְאַסְתְּאַב בֵּיהּ. דְּהָא בְּעוֹבְדֵי תַלְיָא מְלִתָּא.

דְּהָא לִית לָךְ טַב וּבִישׁ, קְדוּשָׁא וּמְסִאֲבוּתָא, דְּלִית  
 לֵיהּ עֲקָרָא וְשִׂרְשָׁא לְעִילָא. וּבְעוֹבְדֵי  
 דְלִתְתָא אֲתַעַר עוֹבְדֵי דְלְעִילָא, מַה דְתַלִּי  
 בְּעוֹבְדֵי, בְּעוֹבְדֵי אֲתַעַר לְעִילָא, וְאַתְעַבִּיד עוֹבְדֵי.  
 וּמַה דְתַלִּי בְּמַלְיִן, בְּמַלְיִן. פִּד אֲתַנְגֹּר בְּמַלְהָ, אֲתַעַר  
 הָכִי לְעִילָא.

וְאִי תִימָא, מְלָה מַה אֲתַעַר. אֶלָּא הָכִי כְתִיב, (ישעיה  
 נח) וְדַבֵּר דְּבַר. הֵהוּא דְבַר, אֲתַעַר מְלָה אֲחֵרָא

לשון הקודש

תלוי במעשה.  
 שְׂחַרְיָא אִין לָךְ טוֹב וְרַע, קְדֻשָׁה וְטְמָאָה,  
 שְׂאִין לְהֵם עֲקָר וְשִׂרְשׁ לְמַעְלָה, וּבְמַעֲשֵׂה  
 שְׁלֻמְטָה מִתְעוֹרֵר מַעֲשֵׂה שְׁלֻמְטָה. מַה  
 שְׁתַּלּוּי בְּמַעֲשֵׂה, בְּמַעֲשֵׂה מִתְעוֹרֵר  
 לְמַעְלָה וְנַעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה. וּמַה שְׁתַּלּוּי  
 בְּדְבָרִים, בְּדְבָרִים. בְּשִׁנְגֹּר בְּדְבַר,  
 מִתְעוֹרֵר כְּךָ לְמַעְלָה.  
 וְאַם תֵּאמֵר, מַה הַדְּבַר מְעוֹרֵר? אֶלָּא כְּךָ  
 כְּתוּב, (ישעיה נח) וְדַבֵּר דְּבַר. אוֹתוּ הַדְּבַר

קְדֻשַׁת רַבּוּנוּ שׁוֹרְהָ עָלָיו, אֲבָל מְטַמְּאִים  
 אוֹתוֹ מֵאִיזָה מְקוּם? וְאַם תֵּאמֵר  
 מְלַמְעֵלָה, וְכִי טְמָאָה שׁוֹרְהָ מְלַמְעֵלָה?  
 אָמַר רַבִּי חֵיָא, זֶה שְׁשִׁנְיָנוּ, בְּמַעֲשֵׂה  
 שְׁלֻמְטָה מִתְעוֹרֵר מַעֲשֵׂה שְׁלֻמְטָה. אִם  
 הַמַּעֲשֵׂה שְׁלֻמְטָה בְּקְדֻשָׁה, מִתְעוֹרֵר  
 קְדֻשָׁה לְמַעְלָה, וּבָאָה וְשׁוֹרְהָ עָלָיו  
 וּמִתְקַדְּשׁ בֵּיהּ. וְאַם הוּא מְטַמְּא לְמַטָּה,  
 מִתְעוֹרֵר רוּחַ טְמָאָה מְלַמְעֵלָה, וּבָאָה  
 וְשׁוֹרְהָ עָלָיו וְנִטְמָא בֵּיהּ, שְׂחַרְיָא הַדְּבַר

לְעֵילָא, וְדַאֲקְרֵי דְדָבָר. (הושע א) דְּבַר יְיָ אֲשֶׁר הָיָה. (שמואל  
א, ג) וְדָבָר יְיָ הָיָה יִקְרָ. (תהלים לג) בְּדָבָר יְיָ שָׁמַיִם  
נִעֲשׂוּ. דָּהָא תַּנְיִנָן, תְּהִיא מְלָה סְלִקָא, וּבִקְעָ רְקִיעֵין,  
עַד דְּסְלִקָא (ס"א דַּאֲתֵי שְׁבָא) בְּדוּכְתִיָּה, וְאֲתַעַר מַה  
דַּאֲתַעַר, אִי טַב, אִי טַב. אִי בִישׁ, בִּישׁ. וְעַל דָּא  
כְּתִיב, (דברים כג) וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע.

ד' מִינִין בְּלוּלָב, וְאִינִין שְׁבַעָה. וְאִי תִימָא דְזו' מִינִין  
אִינִין. לָאוּ הָכִי, אֲלָא אַרְבַּעָה נִינְהוּ וְאִינִין  
מִתְפָּרְשִׁין לְתַלְתָּא אוּחְרָנִין. וּבְעוּבְדָא דְלֵהוֹן  
אֲתַעְרוּ שְׁבַעָה אַחְרָנִין לְעֵילָא, לְאוּטְבָא עֲלֵמָא  
בְּכַמְּה סְטָרִין.

בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב דַּאִיהִי בְּכָלְלָא,  
מִתְבָּרְכָא מִכְּלֵהוּ שִׁית, (ס"א וְלֵאֲתַבְּרָכָא מֵאִינִין

### לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע.  
וְאַרְבַּעָה מִינִים בְּלוּלָב, וְהֵם שְׁבַעָה.  
וְאִם תֵּאמַר שְׁשַׁבְעָה מִינִים הֵם – לֹא כֵן,  
אֲלָא אַרְבַּעָה הֵם, וְהֵם נִפְרָדִים לְשִׁלְשָׁה  
אַחֲרִים, וּבִמְעֻשָׂה שְׁלָחָם מִתְעוֹרְרִים  
שְׁבַעָה אַחֲרִים לְמַעְלָה לְהִיטִיב אֶת  
הָעוֹלָם בְּכַמְּה אֲדָרִים.  
בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב שֶׁהִיא בְּכָלְלָא,

מְעוֹרַר דְּבַר אַחַר לְמַעְלָה שְׁנִקְרָא  
דְּבַר. (הושע א) דְּבַר ה' אֲשֶׁר הָיָה.  
(שמואל-א ג) וְדָבָר ה' הָיָה יִקְרָ. (תהלים לג)  
בְּדָבָר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ. שְׁהָרֵי שְׁנִינָן,  
אוֹתוֹ הַדְּבָר עוֹלָה וּבִקְעָ רְקִיעִים עַד  
שְׁעוֹלָה (שְׁמַתִּישׁ) בְּמִקְוֹמוֹ וּמְעוֹרַר אֶת  
מַה שְׁמְעוֹרַר, אִם טוֹב – טוֹב, וְאִם  
רָע – רָע. וְעַל זֶה כְּתוּב, (דברים כג)

וּמִנְחָלָא דְעַמִּיקָא דְמַבּוּעָא, דְנָגִיד וְלֹא פָסִיק  
 לְעֵלְמִין מִיּוֹמֵי דְנִגְדָא (ס"א מְלֻנְגָדָא) עַל־יְהוּ, וַיִּנְקָא  
 לְבַת. דְהָא בְגִין דְאִיהִי בַת לָהּ לְעֵלְמָא עֲלָאָה  
 וְתַתָּאָה, אֲתַבְרַכָּא מְנַיְהוּ בְּאַתְעָרוּתָא דָּא. דְהָא  
 בְּשַׁעֲתָא דְכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל אֲתַבְרַכָּא מְנַיְהוּ, כְּלָהוּ  
 עַלְמִין אֲתַבְרַכּוּ, עַל דָּא סוּבְבִים אֶת הַמְזֻבְחַת  
 כְּמָה דְאַתְמַר.

וְעוֹד בְּאַתְעָרוּתָא דָּא, שִׁיתָא כְּלָהוּ מִתַּבְרַכָּא  
 בְּמִיָּא, לְאַסְתַּפְקָא בֵּיתָהּ, וְאַשְׁתַּאֲבִין כְּלָהוּ  
 מִמַּבּוּעָא דִיִּינָא (ס"א דְלִמָּא) (דְמִיָּא) (ס"א דְנִחְלָא) עַמִּיקָא  
 דְכֻלָּא, לְנִחְתָּא לְעֵלְמָא. וּבְגִין כֶּךָ, בַּעֲיִין כְּלָהוּ לַחִין  
 וְלֹא יְבַשִּׁין, לְאַמְשַׁבָּא בְרַכָּאן לְעֵלְמָא, בְּגִין דְאִילְנֵי  
 אֲלִין, כְּלָהוּ לַחִין תְּדִירָא, וְטַרְפִּין דְלַחִין מִשְׁתַּכְחִין  
 תְּדִירָא, וְזִמְן חֲדוּתָא דְלַחִין בְּהַאי זְמַנָּא.

### לשון הקודש

וְעוֹד, בְּהַתְעוּרְרוֹת הַזֹּאת מִתַּבְרַכִּים כָּל  
 הַשָּׁשָׁה בְּמִים לְהַנּוֹת בּוֹ, וּכְלָם שׁוֹאֲבִים  
 מִהַמְעֵן שֶׁל הַיָּזַן (שֶׁל הַיָּם) (שֶׁל הַמַּיִם) (שֶׁל הַנַּחַל)  
 הַעֵמֶק שֶׁל הַכָּל לְרַדַּת לְעוֹלָם. וּמִשׁוּם כֶּךָ  
 צְרִיכִים כָּלָם לַחִים וְלֹא יְבַשִּׁים, לְמַשְׁךְ  
 בְּרַכּוֹת לְעוֹלָם, מִשׁוּם שֶׁהָאִלְנוֹת הִלְלוּ  
 כָּלָם לַחִים תְּמִיד, וְהַעֲלִים שְׁלָהֶם  
 נִמְצְאִים תְּמִיד, וְזִמְן הַשְּׂמָחָה שְׁלָהֶם  
 בְּזִמְן הַזֶּה.

מִתַּבְרַכַּת מִכָּל הַשָּׁשָׁה, (וְלַחֲתַבְרַךְ מֵאַתָּם שִׁשָּׁה)  
 וּמִהַנְחַל הַעֵמֶק שֶׁל הַמְעֵן שֶׁשׁוֹפֵעַ וְאִינוּ  
 פּוֹסֵק אֶת מִימּוֹ לְעוֹלָמִים שְׂמִשְׁפִּיעַ  
 (מִלְהַשְׁפִּיעַ) עֲלֵיהֶם, וּמִיַּנִּיק לְבַת. שְׂמִשׁוּם  
 שֶׁהֵיא בַת לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְלַתְחַתּוֹן, הֵיא  
 מִתַּבְרַכַּת מֵהֶם בְּהַתְעוּרְרוֹת הַזֹּו. שֶׁהָרִי  
 בְּשַׁעֲהָ שְׂכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתַּבְרַכַּת מֵהֶם,  
 כָּל הָעוֹלָמוֹת מִתַּבְרַכִּים, וְעַל כֵּן סוּבְבִים  
 אֶת הַמְזֻבְחַת, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר.



וְתַנִּינָן בְּסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, דִּהָא הָהוּא  
 חֵילָא דְאֵתְפַקְדָא עַל אֵילָנִין אֵלִין, כֹּל חַד  
 וְחַד מֵאֵלִין, לָא נָטִיל בְּרַכָּאן דִּחְדוּתָא לְעֵילָא,  
 אֶלְא בְּזַמְנָא דָּא. וְחֲדוּתָא דְלַחוּן כְּלַחוּ לְעֵילָא,  
 וְחֲדוּתָא דְאֵילָנִין אֵלִין לְתַתָּא, כְּלַחוּ בְּזַמְנָא דָּא  
 הוּא. וְאֵתְעֵרוּתָא דְלַחוּן בְּאֵינוּן קַדִּישֵׁי מַלְכָּא  
 תַּלְיִין. וְכַד יִשְׂרָאֵל נָטְלֵי לֹון, כֹּלָא אֵתְעַר בְּזַמְנָא  
 דָּא, וְעֲלָמָא מִתְבְּרַכָּא, (ס"א לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְבְּרַכָּא) לְאַרְקָא  
 בְּרַכָּאן לְעֲלָמָא.

**כְּתִיב** (תהלים כט) קוֹל יי' עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד, אָמַר  
 רַבִּי יוֹסִי, דָּא אֲבַרְהָם. קוֹל יי' בַּפֶּתַח: דָּא  
 יַצְחָק. קוֹל יי' בְּהַדְר: דָּא יַעֲקֹב. קוֹל יי' שׁוֹבֵר  
 אַרְזִים: דָּא נִצַּח. קוֹל יי' חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: דָּא  
 הוֹד. קוֹל יי' יַחֲלִיל מִדְּבַר: דָּא צְדִיק. קוֹל יי' יַחֲזִיל  
 אֵילוֹת: דָּא צַדִּיק. וְכְלַחוּ מִתַּנְדְּלֵי עַל

### לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

נוטלים אותם, הכל מתעורר בזמן הזה,  
 והעולם מתברך (לכנסת ישראל מתברכת) להוריק  
 ברכות לעולם.

**כְּתוּב,** (תהלים כט) קוֹל ה' עַל הַמַּיִם אֵל  
 הַכְּבוֹד. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זֶה אֲבַרְהָם. קוֹל  
 ה' בַּפֶּתַח - זֶה יַצְחָק. קוֹל ה' בְּהַדְר - זֶה  
 יַעֲקֹב. קוֹל ה' שׁוֹבֵר אַרְזִים - זֶה נִצַּח. קוֹל  
 ה' חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ - זֶה הוֹד. קוֹל ה'

וְשַׁנִּינוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא,  
 שֶׁהָרִי אוֹתוֹ כִּחַ שֶׁהִפְקֵד עַל הָאֵילָנוֹת  
 הַלְלוּ, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֵלוֹ לֹא נוֹטֵל  
 בְּרַכּוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה לְמַעְלָה, אֶלְא בְּזַמַּן  
 הַזֶּה. וְהַשְׂמֻחָה שֶׁלָּהֶם כֹּלָם לְמַעְלָה,  
 וְשְׂמֻחַת הָאֵילָנוֹת הַלְלוּ לְמַטָּה, כֹּלָם בְּזַמַּן  
 הַזֶּה הוּא. וְהַהֲתַעֲרוּת שֶׁלָּהֶם בְּאוֹתָם  
 קַדוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ תַּלְוּיִים. וְכַשִּׁי־יִשְׂרָאֵל

יִמָּא (מִיָּא) וְאֶת־שִׁקְיִן בְּמִיָּא, לְגַדְלָא. הָדָא הוּא  
 דְּכַתִּיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן.  
 וּבְלָהוּ הָיִי מִתְעַרֵי בְּרַכָּאן לְעֵלְמָא, מִהֵהוּא שִׁקְיִן.  
 דְּאֶת־שִׁקְיִן כְּלָהוּ.

תָּא חַזִי, הָיִי שְׁבַע קָלִין, תְּלִיין בְּמִלָּה דְּפּוּמָא  
 בְּשָׂאָר יוֹמֵי שְׁתָּא, וְהַשְׁתָּא, לָא תְּלִיין אֱלָא  
 בְּעוּבְדָא, וְאַנְן עוּבְדָא קָא בְּעֵינֵן, וְלָא מִלָּה. בְּגִין  
 דְּבּוֹמְנָא דָּא, מְבָרַךְ לְכָל שְׁתָּא.

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה דְּחַג, הוּא סִיּוּמָא דְּדִינָא דְּעֵלְמָא,  
 וּפְתִקִין נְפִקִין מִבֵּי מַלְכָּא, וְגַבּוּרִין מִתְעַרֵי  
 וּמִסְתִּימִין בְּהַאי יוֹמָא, וְעַרְבֵי נַחַל (תְּלִיין) כְּהוּ. וּבְעֵינֵן  
 לְאֶתְעַרָּא גַבּוּרִין לְמִיָּא. וְלִסְחָרָא ז' זְמַנִין, לְרִוּוּאָה  
 לְהַאי מוֹזַבַת, מִמִּיָּא דִּיצְחָק, בְּגִין דְּאֶתְמַלִּיָּא מִיָּא  
 הַאי בִירָא דִּיצְחָק, וְכֵד הוּא אֶתְמַלִּיָּא, כֹּל עֵלְמָא  
 אֶתְבָּרַכָּא בְּמִיָּא.

### לשון הקודש

בְּדַבּוּר הַפֶּה בְּשָׂאָר יָמוֹת הַשָּׁנָה, וְעַכְשָׁו  
 אֵין תְּלוּוִים אֱלָא בְּמַעֲשָׂה, וְאַנּוּ צְרִיכִים  
 מַעֲשָׂה, וְלֹא דַבּוּר, מִשּׁוּם שְׂבוּמֵן הָזֶה  
 מְבָרַךְ אֶת כָּל הַשָּׁנָה.

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁל הַחַג, הוּא סִיּוּם הַדִּין  
 שֶׁל הָעוֹלָם, וְהַפְתָּקִים יוֹצְאִים מִפִּית  
 הַמֶּלֶךְ, וְהַגַּבּוּרֹת מִתְעוֹרְרוֹת וּמִסְתִּימֹת  
 בַּיּוֹם הַזֶּה, וְעַרְבֵי נַחַל (תְּלוּוִים) בָּהֶם.

יְחִיל מְדַבֵּר - זֶה צְדִיק. קוֹל ה' יְחוּלֵל  
 אֵילוֹת - זֶה צְדִק. וְכֹלָם גְּדִלִים עַל הַיָּם  
 (הַיָּם) וְנִשְׁקִים בַּמַּיִם כְּדֵי לְגַדֵּל. זֶהוּ  
 שְׁכַתּוֹב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן  
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וְכֹל אֵלֶּה מְעוֹרְרִים  
 בְּרַכּוֹת לְעוֹלָם מֵאוֹתָהּ הַהַשְׁקָאָה שֶׁכֹּלָם  
 מְשֻׁקִים.

כֵּן רְאֵה, שְׁבַעַת הַקּוֹלוֹת הִלְלוּ תְּלוּוִים

וּבְהֵאֵי יוֹמָא גְבוּרוֹת בְּעֵינָן לְמֵיא, וּלְסִימָא לֹון  
 לְבַתָּר, דְּהָא <sup>(דף ל"ב ע"א)</sup> בְּהֵאֵי יוֹמָא מְסִתֵּימִי  
 דִּינָא. וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵינָן לְבַטְשָׂא לֹון בְּאַרְעָא,  
 וּלְסִימָא לֹון דְּלֵא מְשִׁתְּכְחוּ, דְּהֵאֵי יוֹמָא אֲתַעְרוּתָא  
 וְסִימָא הוּא. וְעַל דָּא אֲתַעְרוּתָא וְסִימָא הוּא  
 דְּעַבְדֵּינָן בְּעַרְבֵי נַחַל.

אָמַר רַבִּי חֵיָא וּדְאֵי הָכִי הוּא, וְשִׁפִּיר. וְעַרְבֵי  
 נַחַל, מְסִטְרָא דְנַחַל, נִפְקֵי גְבוּרָאן. וּבְהֵאֵי

יוֹמָא מְתַעְרֵי וּמְסִימֵי. בְּהֵאֵי יוֹמָא כְּתִיב, <sup>(בראשית</sup>

<sup>כו)</sup> וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפּוֹר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם. בְּאֵרֵת  
 כְּתִיב חֶסֶר. וַיָּשָׁב, מֵהוּ וַיָּשָׁב. אֲלֵא יוֹמָא קְדָמָא  
 דִּירְחָא, שִׁירוּתָא דְדִינָא הָוָה בְּכָל עָלְמָא, וַיִּצְחָק  
 קִימָא לְכוּרְסֵיָא לְמִידָן עָלְמָא. בְּהֵאֵי יוֹמָא, וַיָּשָׁב  
 יִצְחָק לְאַתְעָרָא דִּינִין וּלְסִימָא דִּינִין. וַיַּחְפּוֹר אֶת

### לשון הקודש

הוא שעושים בערבי נחל.  
 אָמַר רַבִּי חֵיָא, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא, וְנִפְּה.  
 וְעַרְבֵי נַחַל, מֵהַצֵּד שֶׁל נַחַל יוֹצְאוֹת  
 גְבוּרוֹת. וּבַיּוֹם הַזֶּה מְתַעְרְרִים וּמְסִימִים.  
 בַּיּוֹם הַזֶּה כְּתוּב, <sup>(בראשית כו)</sup> וַיָּשָׁב יִצְחָק  
 וַיַּחְפּוֹר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם. בְּאֵרֵת כְּתוּב  
 חֶסֶר. וַיָּשָׁב, מֵהָזֶה וַיָּשָׁב? אֲלֵא הַיּוֹם  
 הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַחֲדָשׁ, רֵאשִׁית הַדִּין הָיָה  
 בְּכָל הָעוֹלָם, וַיִּצְחָק עוֹמֵד לְפָנָא לְדוֹן אֶת  
 הָעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה, וַיָּשָׁב יִצְחָק, לְעוֹרֵר

וְצָרִיכִים לְעוֹרֵר גְבוּרוֹת לַמַּיִם, וּלְהַקְיֹף  
 שְׁבַע פְּעָמִים כְּדֵי לְרוּוֹת אֶת הַמְּזוּבָּח הַזֶּה  
 מֵהַמַּיִם שֶׁל יִצְחָק, מִשּׁוּם שֶׁהַבָּאָר הוּוּ שֶׁל  
 יִצְחָק מְתַמְלֵאת מַיִם, וּכְשֶׁמְתַמְלֵאת, כָּל  
 הָעוֹלָם מְתַבְרָךְ בְּמַיִם.

וּבַיּוֹם הַזֶּה צָרִיכִים גְבוּרוֹת לַמַּיִם, וּלְסִימֵים  
 אוֹתָהּ אַחַר כֶּךָ, שֶׁהָרִי בַּיּוֹם הַזֶּה מְסִתֵּים  
 הַדִּין, וּמִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיכִים לְחַבֵּט אוֹתָם  
 בְּקַרְקַע שְׁלֵא יִמָּצְאוּ, שֶׁהָרִי זֶהוּ יוֹם שֶׁל  
 הַתְּעוֹרְרוֹת וְסִימֵים. וְלָכֵן הַתְּעוֹרְרוֹת וְסִימֵים

בְּאֶרֶת הַמַּיִם, לְאַרְקָא גְבוּרָן לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,  
לְאַתְעָרָא לְמַיָּא, דְּהָא מַיָּא בְּגְבוּרָן נַחְתָּן לְעֵלְמָא.

וּבְגִין דְּאֵלִין גְּבוּרָן, לָא נַחְתִּין אֵלָא בְּעֵיבָא, וְיִזְמָא  
דְּעֵיבָא לָא גֵיחָא רוּחִיהוֹן דְּקִיּוּמֵי עֵלְמָא.

אֵלָא בְּגִין דְּעֵלְמָא אַעֲטְרִיד לְהוּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין  
דְּעֵלְמָא בְּדִינָא אֲתַבְּרִי, וְכֹלָא בְּעֵיָא הָכִי. בְּגִין כְּדָ  
כֹּלָא בְּעוּבְדָא תְּלִיָא מְלַתָּא. וְעַל דָּא, כְּהִנָּא  
בְּעוּבְדָא וְתַקוּנָא דְּאִיהוּ עֲבוּד לְתַתָּא, אֲתַעְרוּ  
עֲלָאִין וְתַתָּאִין לְתַקְנָא לֹוֹן, וּמִתְתַּקְנֵי עַל יְדוּי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָא תְּנִינָן, הָעֶרְבָה דְּדַמְיָא לְשַׁפּוּן  
כְּהֵאִי יוֹמָא, וּמַאי הִיא. אָמַר רַבִּי חֵיָיא,  
אֵף עַל גַּב דְּלְדַרְשָׁא הוּא דְּאֲתִי, הָכִי הוּא וְדָאִי.  
דְּהָא כְּהֵאִי יוֹמָא בְּשַׁפּוּן תְּלִיָא, כְּהֵאִי יוֹמָא פְּקִיד  
מְלַכָּא לְמִיחָב פְּתַקִּין לְסַנְטִירָא, וּמִסְתִּימֵי דִינִין.

### לשון הקודש

הכל תלוי במעשה. ועל בן הכהן במעשה  
ובתקון שהוא עושה למטה, מתעוררים  
עליונים ותחתונים לתקן אותם, והם  
מתתקנים על ידו.

אמר רבי יוסי, הרי שנינו, הערבה  
שדומה לשפתים ביום הזה, ומה היא?  
אמר רבי חייא, אף על גב שלדרש הוא  
בא, כך זה ודאי. שהרי ביום הזה זה  
תלוי בשפתים, ביום הזה מעוה המלך

דינים ולסים דינים. ויחפר את בארת  
המים, להריק גבורות לכנסת ישראל  
לעורר את המים, שהרי מים יורדים  
לעולם בגבורות.

ומשום שהגבורות הללו אין יורדות  
אלא בעננים, ויום המעגן לא נחה רוחם  
של עמודי העולם, רק משום שהעולם  
צריך אותם. מה הטעם? משום שהעולם  
נברא בדין, והכל כך צריך. משום כך

וְאַסְתִּים לִישָׁנָא בִישָׂא מִעֲלָמָא. בְּיוֹמָא קַדְמָאָה  
 דִּירְתָא שִׁירוּתָא דְדִינָא הוּא, וְסִיּוּמָא הוּא בְּהַאי  
 יוֹמָא, וְהָא אֲתָמַר.

תָּא חַיִּי, בְּיוֹמָא דָּא שְׁלַמִּין וּמְסִימִי עִמִּין עוֹבְדֵי  
 עֲבוּדָה זָרָה בְּרַכָּאן דְּלַהוֹן, וְשָׂרְאן בְּדִינָא,  
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹמָא דָּא מְסִימִי דִּינִין דְּלַהוֹן וְשָׂרְאן  
 בְּבִרְכָתָא. דְּהָא לְיוֹמָא אַחְרָא זְמִינִין לְאַשְׁתַּעְשְׂעָא  
 בְּמַלְכָּא, לְנַטְלָא מִיְנִיה בְּרַכָּאן לְכָל שַׁתָּא, וּבְהַהוּא  
 חֲדוּוּתָא לָא מִשְׁתַּבְּחִי בְּמַלְכָּא אֱלָא יִשְׂרָאֵל  
 בְּלַחֲזוּדִיָּהוּ. וּמֵאן דִּיתִיב עִם מַלְכָּא, וְנַטְלָא לִיָּה  
 בְּלַחֲזוּדִיָּה, כָּל מַה דְּבָעֵי שְׂאִיל, וְיַהִיב לִיָּה. וְעַל דָּא  
 יִשְׂרָאֵל שָׂרְאן, וְעִמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה מְסִימִי.  
 וְעַל דָּא בְּתִיב, (מלאכי א) אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יי' וְגו'.

### לשון הקודש

עֲתִידִים לְהַשְׁתַּעְשְׂעַע עִם הַמֶּלֶךְ, לְטַל  
 מִמֶּנּוּ בְּרִכּוֹת לְכָל הַשָּׁנָה, וּבְאוֹתָהּ  
 שְׂמַחָה לֹא נִמְצְאִים עִם הַמֶּלֶךְ, רַק  
 יִשְׂרָאֵל לְבָדָם. וּמִי שִׁוֵּשֵׁב עִם הַמֶּלֶךְ  
 וְנַטְלָא אוֹתוֹ לְבָדוֹ, כָּל מַה שְׂרוּעָה שׁוֹאֵל,  
 וְנוֹתֵן לוֹ. וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל מִתְחִילִים, וְעַמִּים  
 עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה מְסִימִים. וְעַל כֵּן  
 בְּתוֹב, (מלאכי א) אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר ה'  
 וְגו'.

לְתַת פְּתָקִים לְמַמְנָה, וְהַדִּינִים מְסִימִים,  
 וְנִסְתָּם לְשׁוֹן הָרַע מִהַעוֹלָם. בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן  
 שֶׁל הַחֹדֶשׁ הוּא רֵאשִׁית הַדִּין, וְהַסִּיּוּם  
 הוּא בְּיוֹם הַזֶּה, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

**בא** רָאָה, בְּיוֹם הַזֶּה הָעַמִּים עוֹבְדֵי  
 עֲבוּדָה זָרָה מְשֻׁלְּמִים וּמְסִימִים אֶת  
 הַבְּרִכּוֹת שֶׁלָּהֶם וְשׁוֹרִים בְּדִין, וְיִשְׂרָאֵל  
 בְּיוֹם הַזֶּה מְסִימִים אֶת הַדִּינִים שֶׁלָּהֶם  
 וְשׁוֹרִים בְּבִרְכּוֹת, שְׁהָרִי לְיוֹם אַחַר

אָמַר לִיָּהּ, הָא חֲמִינָא לִיָּהּ לְעֵשׂוֹ בְּשִׁלּוֹהַּ, בְּמַלְכוּתוֹ,  
 בְּכַרְיָכֵן עֲלָאִין, וְשָׁלִיט עַל עֲלָמָא, וְאֵת אָמַר  
 וְאֲשִׁים אֵת הָרִיו שְׂמֻמָּה. אָמַר לִיָּהּ, בְּכָל אֶתְר הָכִי  
 הוּא. בֵּינֵן דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא גִזֵּר גִּזְרָה, וְשׂוֹי תְּהִיא  
 גִּזְרָה בְּפִתְקִיָּה, קָרָא אֲסֵהִיד כְּמָה דְּאֵתְעָבִיד. וְעַל  
 דָּא וְאֲשִׁים אֵת הָרִיו שְׂמֻמָּה, הָא שְׂוִיתִי בְּפִתְקָא  
 דִּילִי. וְכֵן כָּל אֵינֵוֹן טָבֵן דְּגִזֵּר עָלֵיהּוּ דִּישְׂרָאֵל,  
 דְּכִתִּיב, (יחזקאל יז) אֲנִי יְיָ דְּבִרְתִּי וְעֵשִׂיתִי.

וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה וְזֹאת  
 תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים זֹאת תּוֹרַת  
 הַחֲטָאת. (ויקרא ז) רַבִּי יֶצְחָק אָמַר, הָא אוֹקְמוּנָה אִי  
 לְתַתָּא דָּא בְּכֻלָּא. אִי לְעֵילָא דָּא בְּכֻלָּא. וּמֵאֵן  
 דְּאֲשַׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, נָטְלָא לְחֻלְקִיָּה בְּכֻלָּא,  
 וְאֵתְאַחִיד בְּכָל סְטֵרִין, וְלֹא בְּעֵי לְקַרְבָּא קַרְבָּנָא עַל  
 נַפְשִׁיָּהּ, וְהָא אֵתְמַר.

### לשון הקודש

אָמַר לוֹ, הָרִי אֲנִי רוּאָה אֵת עֵשׂוֹ  
 בְּשִׁלּוֹהַּ, בְּמַלְכוּתוֹ, בְּכַרְבִּים עֲלִיוֹנִים,  
 וְשׁוֹלֵט עַל הָעוֹלָם, וְאֵתָה אֲמַרְתָּ וְאֲשִׁים  
 אֵת הָרִיו שְׂמֻמָּה? אָמַר לוֹ, בְּכָל מְקוֹם זֶה  
 כָּד, בֵּינֵן שְׂהַמְלִךְ הַקְּדוּשׁ גִּזֵּר גִּזְרָה וְשָׁם  
 אוֹתָה גִּזְרָה בְּפִתְקֵךְ שְׁלוֹ, הַכְּתוּב מֵעִיד  
 כְּמוֹ שְׂנַעֲשָׂה. וְעַל כֵּן וְאֲשִׁים אֵת הָרִיו  
 שְׂמֻמָּה, שְׂהִרִי שְׂמִתִּי אֵת זֶה בְּפִתְקֵךְ שְׁלִי,

וְכֵן כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שְׂגוֹר עַל יִשְׂרָאֵל,  
 שְׂכַתוֹב (יחזקאל יז) אֲנִי ה' דְּבִרְתִּי וְעֵשִׂיתִי.  
 וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם וְזֹאת תּוֹרַת  
 הַמִּנְחָה וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים זֹאת  
 תּוֹרַת הַחֲטָאת. רַבִּי יֶצְחָק אָמַר, הָרִי  
 פְּרֻשׁוּהָ, אִם לְמַטָּה – זוֹ בְּכָל, וְאִם  
 לְמַעְלָה – זוֹ בְּכָל. וּמִי שְׂמַשְׁתְּדַל  
 בַּתּוֹרָה, נוֹטֵל אוֹתָה לְחֻלְקוֹ בְּכָל וְנֶאֱחָז

רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (ירמיה ב) הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אֵיךְ  
 יִי וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי וְהַרְוּעִים  
 פָּשְׁעוּ בִּי. הַכֹּהֲנִים, אֵלֶיךָ כֹּהֲנִים דְּמִשְׁמֵשִׁין  
 בְּכַהֲנֻתָּהּ גְּדוּלָּתָהּ, וּמִקְרָבֶיךָ מִלִּין קְדִישִׁין לְאַתְרֵיךָ,  
 וּמִיַּחַדִּין יְחוּדָא כָּל חַד וְחַד בְּדַקָּא חַוִּי. וְתוֹפְשֵׁי  
 הַתּוֹרָה מָאן אֵינּוּן תוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה, וְכִי כֹהֲנֵי לֹא  
 תוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה נִינְהוּ. אֶלָּא, אֵלֶיךָ אֵינּוּן לִיּוֹאֵי,  
 דְּתַפְשֵׁי בְּכַנּוּרוֹת, דְּאַתְיִין מִסְטָרָא דְאַוְרֵייתָא.  
 וְאַתְיְהִיבַת מִסְטָרָא דְלִהוֹן אֲוֵרֵייתָא. וְאֵינּוּן מְמַנְן  
 עַל שְׂבַחָא דְתוֹשְׁבַחְתָּא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא, לִיַּחַדָּא  
 לִיהַ יְחוּדָא שְׁלִים בְּדַקָּא יְאוּת. וְהַרְוּעִים פָּשְׁעוּ  
 בִּי. אֵלֶיךָ אֵינּוּן רַבְרַבֵּי עַמָּא, דְּאֵינּוּן רַעֲיִין לְעַמָּא,  
 בְּרַעֲיָא דְמַדְבַּר עֲאֵינְהָ.

וְאֵלֶיךָ אֵינּוּן ג' דְרַגְיִין, דְּבַעֲיָא לְאַשְׁתַּבְּחָא תְּדִיר

### לשון הקודש

וכי כהנים אינם תופשי התורה? אלא  
 אלו הם הלויים שתופשים את הכנורות,  
 שפאיים מצד של התורה, והתורה נתנה  
 מהצד שלהם, והם ממנים על השבט של  
 תשבתותו של המלך הקדוש ליחד אותו  
 יחוד שלם פראוי. והרעים פשעו בי –  
 אלה הם גדולי העמים, שהרי רועים את  
 העם כמו רועה שמנהיג את צאנו.  
 ואלה הם שלש דרגות שצריכות תמיד

בכל הצדדים, ולא צריך להקריב קרבן  
 על נפשו, והרי נתבאר.

רבי יצחק פתח, (ירמיה ב) הכהנים לא  
 אמרו איה ה' ותפשי התורה לא ידעוני  
 והרעים פשעו בי. הכהנים – אלו  
 הכהנים שמשמשים בכהנה גדולה,  
 ומקריבים דברים קדושים למקומם,  
 ומיחדים היחוד כל אחד ואחד פראוי.  
 ותפשי התורה, מי הם תפשי התורה?

עַל קַרְבָּנָא, לְאַשְׁכְּחָא רַעְוָא לְעֵילָא וְתַתָּא,  
 וְלֹא שְׁתַּכְּחָא בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלִמִין. פְּתָנָא מְקַרְב  
 קַרְבָּנָא, וְאַתְכַּוִּין לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא בְּדָקָא חַוִּי,  
 וְלֹא תַעְרָא סְטָרָא דִּילִיהּ. וְלִיּוֹאֵי אַתְכַּוִּנּוּן בְּשׂוּר,  
 לְאַתְעָרָא סְטָרָא דְלַהוֹן, (דף ל"ב ע"ב) וְלֹא תַכְּלִלָּא  
 בְּסְטָרָא דְכַהֲנָא. וְיִשְׂרָאֵל אַתְכַּוִּין לְבָא וְרַעוּתָא  
 לְתִיּוֹבְתָא שְׁלִימְתָא, וְאַתְכַּנַּע קָמִי מְלַכָּא קַדִּישָׁא,  
 וְהֵאֵי נְטִיל כְּלָא, וְאַתְכַּפֵּר חוֹבֵיהּ, וְאַשְׁתַּכַּח  
 תְּדוּוּתָא בְּעֵלְאֵי וְתַתָּאֵי.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים קד) הַמְקַרְה בַּמַּיִם עַלְיוֹתָיו  
 וְגו'. קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד פָּרָא עֲלֵמָא, מִגּוֹ  
 מַיָּא אִפִּיק לִיהּ, וְסִדֵּר לִיהּ עַל מַיָּא. מָה עָבַד. פְּלַג  
 מַיָּא לְתַרְוִין. פְּלַגוּתָא לְתַתָּא, וּפְלַגוּתָא לְעֵילָא.  
 וְעָבִיד מַנְיֵיהּ עוֹבְדִין, מִפְּלַגוּתָא תַתָּאָה עָבַד וְתַקֵּן  
 עֲלֵמָא דָּא, וְסִדֵּר לִיהּ עַל פְּלַגוּתָא דָּא, וְאַתְקִין לִיהּ

### לשון הקודש

נוטל הכל ומתכפר הטאוו, ונמצאת  
 שמתחה בעליונים ובתחתונים.

רבי יהודה פתח, (תהלים קד) המקרה במים  
 עליותיו וגו'. כשפרא הקדוש ברוך הוא  
 את העולם, הוציא אותו מתוך מים,  
 וסדר אותו על המים. מה עשה? חלק את  
 המים לשנים, מחצית למטה ומחצית  
 למעלה, ועשה מהם מעשים. מהמחצית

להמצא על הקרבן למצא רצון למעלה  
 ולמטה ושימצאו ברכות בכל העולמות.  
 הפהן מקריב קרבן, ומתכוון ליחד את  
 השם הקדוש כראוי ולעורר את הצד  
 שלו, והלויים מתכוננים בשיר לעורר את  
 הצד שלהם ולהכלל בצדו של הכהן,  
 וישראל מכונן לבו ורצונו לתשובה  
 שלמה ונכנע לפני המלך הקדוש, וזה